

Een ONVERWACHTE OPLOSSING

Dereks nieuwe school was heel anders dan zijn oude school. Hij ging nu naar de middelbare school, en die was veel groter, met veel meer leerlingen. De lessen waren moeilijker en hij kreeg ook meer huiswerk.

Maar Derek maakte zich vooral zorgen om de andere kinderen. Sommigen leken echt gemeen! Hij wilde niet dat iemand kwaad op hem werd.

Derek gooide zijn rugzak over zijn schouder en liep de gang in. Het krioelde er van de kinderen. Hij keek naar de grond en probeerde tussen hen te slalommen zonder tegen iemand te botsen. Soms leek het alsof je iemand boos kon maken door gewoon naar hem te kijken.

'Hoe was het op school?' vroeg papa die avond. 'Gaat het al wat beter?' 'Niet echt', zei Derek. Papa legde zijn boek neer. 'Weet je nog dat je me vertelde dat je soms bang bent dat iemand op school zonder reden boos op je wordt?'

Zou het idee van papa echt werken?

Derek knikte terwijl hij naar zijn huiswerk stuurde. 'Ik heb een idee', zei papa. 'Probeer eens naar ze te glimlachen.'

Wat? Dat had Derek niet verwacht. 'Ik weet het niet', zei hij. 'Dat klinkt raar.'

'Glimlachen is niet raar', zei mama.

Papa knikte. 'Het kan geen kwaad om het te proberen. Recht je hoofd en probeer te glimlachen naar iedereen die je ziet. Het is best moeilijk om over een glimlach boos te worden.'

Derek dacht na over het idee van papa. Hij had erover voor het slapengaan en kreeg een rustig gevoel. Oké. Hij zou het proberen.

De volgende ochtend stapte Derek uit de bus. Een groep kinderen dromde samen voor de schooldeur. Derek liep zoals gewoonlijk met zijn hoofd omlaag naar binnen.

Maar toen herinnerde Derek zich het idee van papa. *Glimlach gewoon*, dacht hij.

Derek haalde diep adem en richtte zijn hoofd op. Een oudere jongen kwam op hem af. Hij was min-

stens een jaar ouder dan Derek. Misschien wel twee. Hij droeg een sporttruitje en nam grote stappen.

Derek keek bijna weg. Dat soort jongen zou hem ongetwijfeld wegduwen zon-

der waarschuwing. Maar hij had beloofd het te proberen.

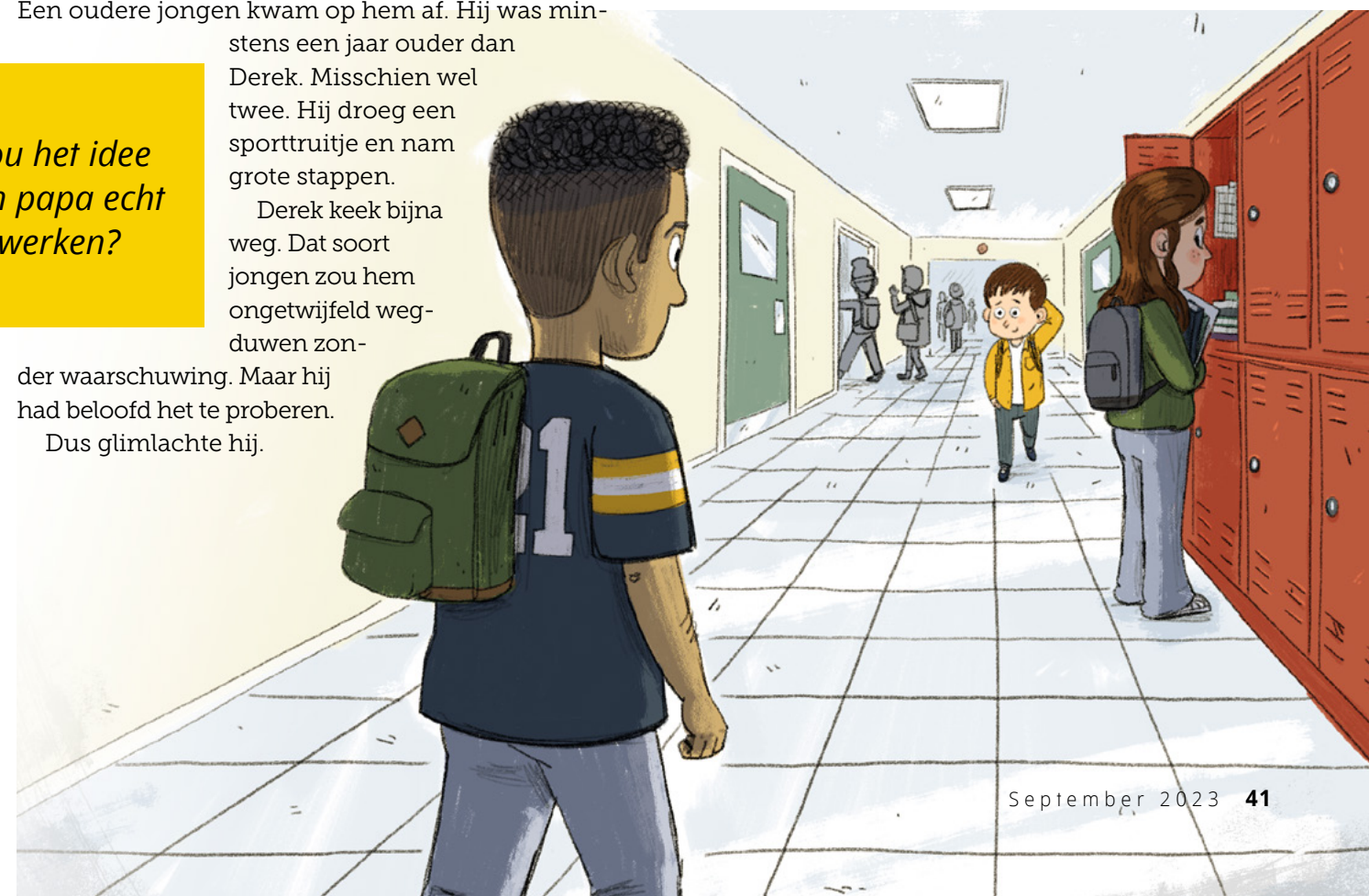
Dus glimlachte hij.

Het gezicht van de andere jongen klaarde een beetje op. Toen hij weg was, bleef Derek even stilstaan. Hij voelde zich minder nerveus!

Derek glimlachte naar meer mensen op weg naar de les. Bijna iedereen glimlachte terug! Papa had gelijk. Niemand werd kwaad over een glimlach.

Toen hij het lokaal binnenging, dacht Derek dat de middelbare school misschien toch niet zo eng was. Er was nog veel te leren en hij had nog steeds wat zorgen. Maar glimlachen werkte echt. Misschien zou iemand anders zich ook beter voelen door zijn glimlach. ●

Veranderingen in je leven zorgen soms voor stress!
Op pagina 38 vind je ideeën om daarmee om te gaan.

David Dickson
(Gebaseerd op een waargebeurd verhaal)

Dit verhaal heeft zich in de Verenigde Staten afgespeeld.

De bel ging net toen meester Nickels het wekelijkse rekenhuiswerk op het bord zette. Het waren zoveel sommen! Dat zou een eeuwigheid duren.

'Lever je huiswerk op vrijdag in', zei meester Nickels. 'En geen smoesjes!'

Iedereen kreunde. Derek propte zijn rekenboek in zijn uitpuilende rugzak.